

sådan hjemmel, har været indgående drøftet mellem repræsentanter for søfartsmyndighederne i Finland, Sverige, Norge og Danmark. Man har herunder tilstøbt at nå frem til en såvidt muligt ensartet lovtekst, og nærværende lovforslag er affattet i nøje overensstemmelse med de i Sverige, Norge og Finland udarbejdede tilsvarende lovtekster.

Med hensyn til anvendelsen af den foreslåede lov hjemmel er der mellem de nordiske lande enighed om, at der må lægges betydelig vægt på, at man kun griber til modforanstaltninger, når andre midler har vist sig ikke at føre til noget resultat. De problemer som flagdiskrimination skaber, må primært søges løst ved diplomatiske henvendelser og ved fælles drøftelser med de pågældende lande om mulige løsninger af problemerne, og en eventuel brug af lovhjemmelen bør først ske efter samråd med andre lande. Man lægger endvidere vægt på, at lovens administration sker under iagttagelse af gældende folkeretlige bestemmelser og internationale forpligtelser. Om de spørgsmål, der knytter sig til lovens administration, vil der blive ført forhandlinger mellem handelsministeriet og udenrigsministeriet.

Lovforslaget er udformet som en fuldmagtslov, hvilket findes mest hensigtsmæssigt i betragtning af, at der stiles imod en fælles optræden sammen med andre lande efter forudgående international konsultation.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Lovforslaget tager i første række sigte på at give adgang til at træffe modforanstaltninger, såfremt danske skibe direkte udsættes for diskriminerende forskelsbehandling. Det kan dog tænkes, at den iværksatte forskelsbehandling ikke direkte rammer danske skibsfartsinteresser, men lovforslagets bestemmelser vil være anvendelige i tilfælde, hvor blot

mulighederne for transport med danske skibe er blevet begrænsede gennem den iværksatte forskelsbehandling. Lovforslaget giver i så fald grundlag for at gennemføre modforanstaltninger sammen med andre lande.

Udtrykket „transport med danske skibe“ udelukker ikke anvendelsen af lovforslagets regler i tilfælde, hvor den diskriminerende forskelsbehandling ikke er rettet mod transporterne i snævrere forstand, men f. eks. sker i forbindelse med tildeling af lasteplads, opkrævning af fyr- og lodsafgifter o. l.

De i lovforslaget omhandlede foranstaltninger mod forskelsbehandling vil kun kunne benyttes overfor skibe, som er registreret i den fremmede stat, der har iværksat den pågældende forskelsbehandling. Det må i administrativ henseende anses for det enkleste at anvende registreringen (vedkommende skibs flag) som kriterium for eventuelle modforanstaltninger, og disse vil således ikke kunne anvendes overfor skibe registreret i andre lande, f. eks. overfor skibe, som rederier i den diskriminerende stat har tidsbefragtet.

De foranstaltninger, der træffes, vil kunne omfatte såvel befragtningsaftaler, herunder certepartier, som selve transporten af varer med det pågældende lands skibe. Dette sidste vil navnlig have betydning i liniefarten. Foranstaltningerne mod indgåelse af befragtningsaftaler eller transportaftaler vil ikke kunne omfatte aftaler, der er indgået, før det tidspunkt foranstaltningerne iværksættes.

Ved aftaler må forstås ikke blot skriftlige aftaler, men også aftaler, som er indgået i andre former.

Til § 2.

Det er i overensstemmelse med de øvrige nordiske lovforslag fundet hensigtsmæssigt, at overtrædelse af bestemmelser udfærdiget i henhold til § 1 vil kunne straffes, og at strafferammen omfatter frihedsstraf.